

707-16052411500153

Høring: Forslag til Velfærdsplan del 1-3

Oprettet	16-06-2024 20:37:31
Afsluttet	16-06-2024 20:49:18
KLE	
Sags id	0feb9fe0-445f-48df-a481-f2074541cf39
Navn	Anonym
CPR/CVR	Anonym

Høring: Forslag til Velfærdsplan del 1-3

Indsend høringssvar til forslag til Velfærdsplan del 1-3

Udfyld nedenstående

Høringssvar, der vurderes at indeholde personfølsomme oplysninger, vil fremgå som lukkede bilag, når de behandles i den videre politiske proces.

Indsendt af	Sten W. Nielsen
E-mail	stennielsen2095@gmail.com
Overskrift	Høringssvar til Velfærdsplan Del 3
Dit forslag	Se vedhæftede dokument
Vedhæft evt. fil	Hoeringssvar Velfaerdsplan del 3.pdf (204 KB)
Vedhæft evt. endnu en fil	

Hørings svar til:
Forslag til Velfærdsplan Del 3
Sundhed og Omsorg, Socialområdet
Arbejdspakke 3 – Madlavning og Madservice

Indledning:

Dette er et høringssvar til den udsendte Velfærdsplan Del 3, som omhandler hvilke muligheder der ses for Madservice og madproduktion indenfor områderne Sundhed og Omsorg samt Socialområdet.

Indledningsvis vil jeg rette opmærksomheden mod det udsendte forslag til Velfærdsplanen Del 3. Når forslaget gennemlæses, bliver man opmærksom på flere fejl. Fejl som misinformerer både borgere, politikere og forvaltning.

Det er fejl som man ikke kan sidde overhørigt i et forslag som har så stor indvirkning på en rigtig stor del af kommunens borgere. Det gælder både beboere på kommunens centre, hjemmeboende borgere, pårørende og det ansatte personale, som hver dag arbejder i de rammer der er opstillet fra politisk hold.

Der kan være en bekymring for at man fra forvaltningens side, er klar over at det udsendte materiale ikke er ordentligt gennemarbejdet. Så man derfor ønsker at forslaget skal hastes igennem systemet med en rigtig kort høringssfrist, for at minimere en risiko for at der kommenteres på forvaltningens hastværk og halvfærdige arbejde.

Fejl i oplægget:

Ved første øjekast virker det som et brugbart og gennemtænkt oplæg, som giver mulighed for at debatere madproduktionen i Norddjurs Kommune. Når man så dykker længere ned i det der er skrevet begynder der at vise sig mange fejl.

Flere steder i oplægget beskrives hvad priserne for døgnborgeres betaling til forplejningen er.

I 2023 var den rammebelagte maksimale brugerbetaling 3985 kr. pr. måned. I oplægget skrives der at det svarer til 131 kr. pr. dag. Der skrives også at den gennemsnitlige produktionspris for plejecentrene er på 135 kr. pr. dag.

I 2024 er maksimal-beløbet hævet til 4113 kr. pr. dag. Hvilket i oplægget svarer til 130 kr. pr. dag.

Der bør man som læser af Velfærdsplanen blive bekymret. For dette er simpel matematik man bruger for at kamuflere faktiske tal. Med den omskrivning har man bevidst eller ubevidst skrevet at der kommer en forøgelse af udgifter til produktionen som ikke står mål med den fastlagte rammebetaling.

I 2023 ser regnestykket sådan ud:

3985 kr. pr. måned divideret med 131 kr. pr. dag giver 30,42 dage på en måned i følge velfærdplanen.

For 2024 er regnestykket:

4113 kr. pr. måned divideret med 130 kr. pr. dag giver 31,64 dage på en måned i følge velfærdplanen.

Hvordan længden på en måned kan variere med 1,2 dage fra 2023 til 2024 er en bekymrende tanke, når det er folk som sidder og skal administrere og forvalte borgeres økonomi, der har lavet disse simple regnestykker.

Hvis man burde lave udregningen korrekt ser tallene anderledes ud.

For 2023 ser regnestykket sådan ud:

3985 kr. pr. måned gange 12 måneder giver 47.820 kr. som divideres med 365 dage. Det giver de 131,01 kr.

For 2024 er regnestykket:

4113 kr. pr. måned gange 12 måneder giver 49.356 kr. som divideres med 366 dage (skudår). Det giver 134,85 kr. pr. dag. Et tal som ligger en del nærmere den gennemsnitlige produktionsspris på plejecentrene.

Ydermere beskrives der i forslag 5 og 6 omkring lukningerne af caféerne i Auning og Posthaven at der kan spares henholdsvis 250.000 kr. pr. år i Auning og 40.000 pr. år i Posthaven. Der vælger man at forudsætte at der kan spares 50 arbejdstimer i Auning og 40 timer i Posthaven. Svarende til 513.000 kr. og 567.000 kr. Her falder matematikken igen igennem. Timerne for Auning og Posthaven burde koste det samme for Auning som for Posthaven, da begge caféerne er drevet af kommunens eget Norddjurs mad.

Ydermere skrives der at hvis man lukker Caféerne, forventes det at brugerne vil søge i mod Plejecentrenes andre tilbud. Ved at spørge rundt i både den østlige og den vestlige del af kommunen viser det sig at der ikke findes alternativer som borgerne kan søge til. Der har tidligere været lettere cafédrift i Allingåbro og Grenaa, men de er blevet lukket ned i tidligere sparerunder. På selve plejecentrene har man ikke mulighed for at komme udefra og blot komme for at snakke, da de er forbeholdt beboere og borgere.

Som flere ældre desuden siger; har de ikke lyst til at skulle på plejehjem før de er tvunget til det. Så bliver de hellere hjemme.

Så udvalget må endelig ikke sidde med tanken om at der findes alternativer der kan stilles i stedet for caféerne, selvom det skrives i Velfærdsplanen.

Begrundelser for at beholde Norddjurs Mad som madleverandør:

I Norddjurs kommune benytter man sig af Norddjurs mad som leverandør af mad, både til hjemmeboende borgere samt til madproduktion på Fuglsanggården, Posthaven og Træningscenter Auning.

I Velfærdsplanen lægges der stor vægt på økonomien for madproduktionen i kommunen. Det er også et rigtig godt argument for at gøre noget indenfor området. Man bliver dog nødt til, fra Udvalgets side, at kigge på hvad det er der har indvirkning på produktionssprisen samt hvad man får for de penge man betaler.

I Norddjurs kommune er man underlagt SKI – Statens og Kommunernes Indkøbsservice. Det gør at man skal kunne lave rigtige gode indkøbsaftaler med leverandører til blandt andet produktionskøkkenerne. Hvis man vælger at se på hvor økonomien kan tilpasses i forhold til en privat virksomheds drift af madproduktionen, er der ganske få muligheder. Maskiner som ovne, kølere, fryserne og den slags, skal der bruges de samme af uanset om det er et offentligt eller privat drevet køkken. Bygningsmasse og forbrugsudgifter er også nødvendige. Lønkrone bør der heller ikke være den store variation i, med mindre man vælger at beskære personalegruppen, hvilket øger stress og sygefravær blandt personalet, som så igen vil forøge kommunens udgifter til sygefravær. Dette uanset om det er en privat eller kommunen selv der driver produktionen.

Så der hvor den umiddelbare forskel ligger er på de indkøbsaftaler der indgås med leverandører af råvarer til produktionen. Disse aftaler har kommunen forhandlet hjem, så det kan ikke lægge køkkener, plejecentre, træningscentre eller andre til last at de aftaler der er indgået kunne være lavet bedre og mere fordelagtige for kommunen.

Hvis man skal se på køkkenernes økonomi, er man også nødt til at se på det overforbrug der er. Hvis man kigger på produktionskøkkenet i Auning, har køkkenet ikke fuld kontrol med hvad der bestilles. I Auning er det køkkenet som leverer mad til Plejecenter Møllehjemmet og Elmebo, ligesom vi servicere Døgn-afsnittet, Aktivitetscenteret og café. Køkkenet producerer varm mad og baret, eftermiddagskage og supper til alle afdelinger. På Møllehjemmet og Elmebo er det plejepersonalet der selv står for morgenmad, mellemmåltider og aftensmad. Derfor leverer de bestillingssedler med de varer der skal bruges i løbet af en uge, som køkkenet så bestiller hjem til dem. Der er et overforbrug af varer, som ville kunne nedbringes hvis det var køkkenpersonalet, der håndterede kosten. Man ville desuden kunne spare overordnet økonomisk, hvis man benyttede kostfagligt uddannet personale til at håndtere maden, da køkkenpersonalet alt andet lige har en lavere belastning på lønposten. Det ville også frigive mange timer ved plejepersonalet, som ville kunne bruges på den nære pleje ved borgerne.

Allerede nu er der fordele ved brugen af Norddjurs mad og Caféeerne som man ikke får ved en udlicitering til en ekstern leverandør. Der kan eksempelvis nævnes:

- Norddjurs Mad kan lave haste-ordrer, så borgere der kommer hjem fra behandling på hospitaler ikke skal vente til næstkommende leveringsdag, men kan få mad indenfor ganske kort tid.
- Personalet ved Norddjurs Mad og i caféeerne fungerer som en socialvagt overfor brugerne. Kommer chaufførerne ud til borgere og ser der noget der ikke er som det bør være, giver de besked videre, så der kan blive fulgt op på om borgeren har det godt. På samme måde holder køkkenpersonalet i caféeerne øje med brugerne. Hvis en borger ikke kommer, som plejer at komme, bliver der spurgt ind til pågældende borger, for at sikre der ikke er sket noget. Der bliver holdt øje med om borgere der kommer har det godt, om de er syge, ser ud til at mangle noget og den slags.
- Ændringer af kosten kan ske med få timers varsel. En borger kan komme fra normal kost til særlige diæter fordi køkkenet er hvor borgeren er. Kosten er både ernæringsrigtig og frisklavet.
- Caféeerne er med til at modvirke ensomhed blandt brugerne. Det er her de kommer og snakker, nyder en kop kaffe, strikker, synger og er fælles. Caféeerne er også hjulpet af frivillige borgere som hjælper med opdækning, servering, betjening og afrydning. Det giver borgerne en følelse af stadig at kunne, samt at de er ønskede.

Forslag til ændringer der, måske, kan løfte Madservice i Norddjurs kommune:

Madservice og madproduktion koster penge. Det skal der ikke være tvivl om. Det er en stor opgave at løfte. Også for en kommune som Norddjurs. Men man bliver også nødt til at forstå hvor vigtigt mad er for os alle. Alle os der ikke er kommet dertil i livet, hvor vi ikke selv kan lave maden længere, bruger gerne penge på at spise godt. Vi går ned og handler ind. Vi står i køkkenet og kokkerer. Vi tager ud og spiser og nyder et godt glas vin til maden, når vi har lysten. Det er noget man ser som

en dagligdags ting. Nogle ser det endda som en tidsrøver og en belastning at man skal i køkkenet for at lave mad. Men for ældre borgere der ikke længere kan selv, er det mange timers gøremål i hverdagen der ikke længere er der. Derfor er det så vigtigt at vi netop værner om at bevare det gode måltid. Både i hjemmet og på vores centre.

Der er tiltag der kan indføres, som stadig bevarer måltidet som en varm og borgernær relation.

Man kan få kommunens plejecenterledere til at opnå enighed om hvad man skal servere for brugerne. Der er steder hvor der drikkes juice til alle måltider. Der serveres vin og sodavand alle dage. Detaljer som kostfagligt uddannet personale kan fortælle ikke er nødvendigt eller godt. Samtidigt er der mange penge at spare på at servere for eksempel frugtsaft til måltiderne i stedet.

Der kan også laves en forenkling ved at sammenkøre menuplanerne for alle afdelinger. Det er en tidskrævende faktor at sidde og beslutte hvad der skal laves for hvert enkelt center. Derfor kan man resourcer ved at menuen ensrettes i en vis udstrækning. Ligeledes giver det også mulighed for at forhandle lavere priser hjem på råvarerne, når alle køkkener benytter de samme produkter på de samme dage. Men det er en beslutning der skal træffes i fællesskab for køkkener og plejecentre.

Ved også at lægge hele madservice over på kostfagligt personale, vinder man ikke kun økonomisk på at lønkronerne er lavere. Eller kompetence-rettet ved at det er dem der har kompetencerne, som laver alt maden. Man sørger også for at maden bliver sundere, grønnere og mere bæredygtig. Der er muligheder for at tilsætte flere proteiner og mere grønt til alle måltiderne, i form af eksempelvis linser og bønner, i stedet for at bestille halv og helfabrikata ved vores leverandør.

Afslutningsvis:

Der er et håb om at man fra udvalgets side vælger at genoverveje Velfærdplanerne. De bør gennemlæses og rettes for de mange fejl der findes. Derudover bør man give kommunens borgere en chance for at kunne læse forslagene og komme med kvalificerede høringssvar, i stedet for det hastværk der er lagt for dagen.

Der er samtidig et ønske om at udvalget tager med i overvejelserne hvor mange gange der har været lavet ændringer for madservice siden kommunesammenlægningerne. Hver eneste gang der kommer nye forslag på bordet, bliver personalet belastet mentalt. Det er en stor og ubehagelig usikkerhed i forhold til jobsituationen for alle personalerne.

Man burde give den nuværende sammensætning en chance for at bundfælde sig og vise at det kan fungere, så kommunens borgere alle kan få glæde af de bedste tilbud.